

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

עדותה של הגב' יהודית מורטגיה - תיק 32/97
 היו"ר: השניה מורטוג?

גב' יהודית מורטגיה: מורטגיה.

היו"ר: איך?

גב' יהודית מורטגיה: מורטגיה.

כ.ה. קובל: מורטגיה?

גב' יהודית מורטגיה: אני אאית לך את זה.

היו"ר: סליחה?

גב' יהודית מורטגיה: אני אאית לכם את השם.

דוד מימון: מה מקור השם?

היו"ר: זה לא ממצריים?

גב' יהודית מורטגיה: לא, זה מגרמניה, .. זה בעלי שהיה קוראים לו
 ככה היו קוראים,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

היו"ר: אז גבר יהודית מורטגיה, מוטג'יה איך שאת רוצה.
 אני מזכיר לך שעליך לומר את האמת, את כל האמת ורק את
 האמת.

גב' יהודית מורטגיה: רק את האמת.

היו"ר: ותעני בבקשה לשאלות השופטת קובל.

כ.ה. קובל: מספר התיק 32/97. גברת מורטגיה אנחנו מבינים שאת
 למדת בבית ספר למטפלות של ויצו בתל אביב.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: אם וילד. באלו שנים? או באיזה שנה?

גב' יהודית מורטגיה: '52, '54, ככה בסבביבות האלה.

כ.ה. קובל: כן, והקורס היה -

גב' יהודית מורטגיה: שלוש עשרה חודש.

כ.ה. קובל: שלושה עשר חודשים.

גב' יהודית מורטגיה: ובתוספת של עבודה בהדסה בתל אביב.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: בנוסף ל- 13 חודש, עבדת -

גב' יהודית מורטגיה: חצי שנה בעבודה בהדסה בתל אביב.

כ.ה. קובל: הבנתי, במהלך הקורס לא עסקתם בעבודה מעשית בהדסה או בבית חולים אחר, גם במהלך הקורס.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: כמה זמן?

גב' יהודית מורטגיה: זה כל שבוע איזה יום יומיים. היו שולחים אותנו כתורנות.

כ.ה. קובל: לבית חולים. לאיזה מחלקה? מחלקת ילדים או מחלקת -

גב' יהודית מורטגיה: מחלקת ילדים ותינוקות.

כ.ה. קובל: ילדים ותינוקות?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: תינוקות ילודים או תינוקות שחולים?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: חולים.

כ.ה. קובל: כן, כי אחרת אין תינוקות בבית חולים אלא אם הם חולים, או ילודים. כן.
 במחלקת יולדות לא עבדת, בעובדה מעשית.

גב' יהודית מורטגיה: אחרי שגמרתי בויצו,

כ.ה. קובל: את הקורס, כן. תספרי לנו על המוסד הזה, על בית הספר למטפלות אם וילד של ויצו. איזה ילדים היו שם, מה הגילאים של הילדים ומספר הילדים?

גב' יהודית מורטגיה: מספר?

כ.ה. קובל: טוב נתחיל קודם כל איזה ילדים היו שם, מאיזה גילים? ואיך הם היו מוחלקים.

גב' יהודית מורטגיה: מאפילו היו שמה פגים.

כ.ה. קובל: אפילו היו פגים.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם

של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: כן, אז הפגים היו בפגיה.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: כן. אחר כך היו תינוקות, פעוטות.

גב' יהודית מורטגיה: תינוקות בני שבוע, או,

כ.ה. קובל: כן.

גב' יהודית מורטגיה: וגם ילדים יותר גדולים שבני, עד גיל שנה,

אחר כך הם עברו לפעוטון,

כ.ה. קובל: עד גיל שנה הם היו באם וילד ברחוב קינג ג'ורג'.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: מגיל שנה,

גב' יהודית מורטגיה: שנה וחצי,

כ.ה. קובל: הם עברו לפעוטון בסרונה.

גב' יהודית מורטגיה: בסרונה, נכון.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: עד גיל שלוש, כן. את עבדת בפעוטון בסרוונה?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: אז אנחנו נחזור אבל לאם וילד,

גב' יהודית מורטגיה: מתוך זה שהייתי תלמידה.

כ.ה. קובל: כן. כמה, הפגיה היתה אגב גם בקינג ג'ורג'?

גב' יהודית מורטגיה: בקינג ג'ורג' היתה פגיה.

כ.ה. קובל: היתה פגיה. עכשיו נעבור לתינוקות, אלה שעד גיל שנה -
 שנה וחצי.

כמה ילדים היו בערך?

גב' יהודית מורטגיה: זה היו כמה חדרים, שני חדרים ו-

כ.ה. קובל: ובכל חדר?

גב' יהודית מורטגיה: בערך עשרה.

כ.ה. קובל: עשרה. והם היו על פני קומה אחת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמס

של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: אז היו בערך לפי דברייך עשרים ילדים.

גב' יהודית מורטגיה: כן, בערך.

כ.ה. קובל: בגיל הזה.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: כן. מאיפה הגיעו הילדים האלה? איך הם הגיעו לויצו לשהות של,

גב' יהודית מורטגיה: של, שלנו.

כ.ה. קובל: לשהות ממושכת.

גב' יהודית מורטגיה: זה היו ילדים בדרך כלל ממשפחות שלא היה יחסים ביניהם, ממשפחות שבורות.

כ.ה. קובל: כן.

גב' יהודית מורטגיה: וגם ילדים שמצאו אותם, שהשאירו, ממש השאירו על יד השער של ויצו. בחוץ.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: תינוקות ממש?

גב' יהודית מורטגיה: תינוקות, תינוקות ומצאו גם, עכשיו נזכרתי,
 מצאו גם תינוק בשירותים,

כ.ה. קובל: בויצו?

גב' יהודית מורטגיה: לא בויצו, מצאו אותו ב-

כ.ה. קובל: שירותים במקום אחר והביאו אותו לויצו.

גב' יהודית מורטגיה: אחר והביאו אותו לויצו.

כ.ה. קובל: כן. היו תינוקות שהובאו על ידי הורים?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: כן? אלה המשפחות השבורות כפי שאמרת?

גב' יהודית מורטגיה: אמא למשל היתה מביאה את הילד שלה, שלא
 יכולה היתה לטפל בו בבית.

כ.ה. קובל: כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: גם היו אמא שהיתה חולה למשל, חולה נפשית.

כ.ה. קובל: כן.

גב' יהודית מורטגיה: אז היתה מביאה את הילד לטפל ב-

כ.ה. קובל: היו תינוקות שעברו אליכם מבית חולים או בתי חולים?
 כי כבר -

גב' יהודית מורטגיה: רגע אני אזכר. לא. לא.

כ.ה. קובל: לא.

גב' יהודית מורטגיה: לא.

כ.ה. קובל: היו תינוקות שהועברו אליכם על ידי עובדות סעד,
 עובדות סוציאליות?

גב' יהודית מורטגיה: זה אני חושבת כן.

כ.ה. קובל: כן. וכשהעובדות הסוציאליות היו מביאות את הילדים, הם
 היו נותנות, אתם קיבלתם איזשהו הסבר שאלה ילדים
 שעכשיו-

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: שזקוקים לטיפול.

כ.ה. קובל: שזקוקים לטיפול.

גב' יהודית מורטגיה: כן, היו, הם היו לנים שם במעון, זאת אומרת,

כ.ה. קובל: הם גרו שם.

גב' יהודית מורטגיה: בית ספר, הם גרו שם.

כ.ה. קובל: לא, בבית הספר למטפלות, אבל -

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: כן. היו ביקורי הורים?

גב' יהודית מורטגיה: היו.

כ.ה. קובל: כן?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: היתה שעת ביקור או שהורים היו באים כפי שהם הזדמנו?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם

של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: זה אני לא כל כך יודעת, זה כי אנחנו לא היינו מעורבים בכל הסידורים שם. אנחנו עבדנו את העבודה שלנו.

כ.ה. קובל: מאיפה למעשה ידעת שאלה הורים? אולי אלה היו אנשים זרים?

גב' יהודית מורטגיה: כי כשהם היו נכנסים לחדר של התינוקות או של הילדים אז היו היו אומרים לנו האחיות שזאת אמא או דודה, או אבא.

כ.ה. קובל: את ניתקלת פעם שהיו ביקורים במקום לאו דווקא של הורים, של אנשים אחרים, של אורחים?

גב' יהודית מורטגיה: כן, לפעמים היו באים.

כ.ה. קובל: מי היו באים? מי? מי היה בא?

גב' יהודית מורטגיה: אשה או גבר, או אני יודעת מה, שהיו מדברים עם, הרי האחות קיש היתה שם מנהלת את ה-

כ.ה. קובל: כן, גברת קיש היתה מנהלת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: אהה.

כ.ה. קובל: כן, אז מה, היתה באה אישה או גבר.

גב' יהודית מורטגיה: כן, והם היו נכנסים למשרד, אבל אנחנו לא היינו נוכחים בכל זה, אנחנו רק ראינו שהם נכנסים למשרד.

כ.ה. קובל: למשרד. ואחר כך היו באים אל חדר הילדים, חדר התינוקות?

גב' יהודית מורטגיה: היו לפעמים מראים להם את חדר התינוקות, החדר ילדים, כן.

כ.ה. קובל: לכל הילדים שם היו שמות?

גב' יהודית מורטגיה: היו שמות.

כ.ה. קובל: שם ושם משפחה?

גב' יהודית מורטגיה: כן, זה היה כתוב על המיטה.

כ.ה. קובל: שם ושם משפחה.

גב' יהודית מורטגיה: שם משפחה.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: היו שמות זהים? היו שמות משפחה זהים?

גב' יהודית מורטגיה: לא יכולה להזכר על דברים האלה, זה כבר כל
 כד,

כ.ה. קובל: אני אסביר לך את השאלה יותר טוב. האם את ניתקלת בשם
 משפחה של ילד או ילדה,

גב' יהודית מורטגיה: כפול?

כ.ה. קובל: למשל כמו אמץ, א.מ.ץ, רחל אמץ, רות אמץ, משה אמץ?

גב' יהודית מורטגיה: לא.

כ.ה. קובל: לא, לא נתקלת.

גב' יהודית מורטגיה: לא, לא.

כ.ה. קובל: כן. האם אמרו לכם שמבין הילדים האלה יש ילדים
 שמחפשים להם בית או כדי למסור אותם לאימוץ.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: אמרו לכם את זה.

גב' יהודית מורטגיה: אני יודעת שאימצו משם, מהילדים.

כ.ה. קובל: כן. אז איך, איך את יודעת, איך זה היה מתבצע?

גב' יהודית מורטגיה: שיום אחד היתה באה האשה או המשפחה, ואנחנו היינו מלבישים ומכינים את הילדים.

כ.ה. קובל: אומרים לכם מראש, היום הילד הזה,

גב' יהודית מורטגיה: עוזבת את ה-

כ.ה. קובל: עוזבת את המעון.

גב' יהודית מורטגיה: את המעון.

כ.ה. קובל: את המוסד.

גב' יהודית מורטגיה: את המוסד.

כ.ה. קובל: כן, ונא למסור אותו, היתה באה גברת קיש עם ה-

גב' יהודית מורטגיה: גברת קיש והיתה גם, גם היתה אחות אחראית,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: כן. מי זאת היתה?

גב' יהודית מורטגיה: גברת האוזמן.

כ.ה. קובל: האוזמן. שם פרטי את זוכרת?

גב' יהודית מורטגיה: לא.

כ.ה. קובל: לא. היא היתה האחות -

גב' יהודית מורטגיה: כי היו שמה קוראים בשמות משפחה.

כ.ה. קובל: היא היתה אחות אחראית באם וילד?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: בתקופה שלך.

גב' יהודית מורטגיה: והיתה גם אחות רלה,

כ.ה. קובל: כן. מה היה התפקיד של האחות רלה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: היא היתה אחראית על כל המוסד, היו כאלה שהיו אחראים על איזשהי מחלקה, והיא היתה אחראית על כל המחלקות.

כ.ה. קובל: אז מי היה יותר בכיר, רלה או קיש?

גב' יהודית מורטגיה: קיש.

כ.ה. קובל: קיש.

גב' יהודית מורטגיה: קיש היתה מנהלת המוסד.

כ.ה. קובל: את זוכרת שם אחד שקראו לו אדון שרשבסקי?

גב' יהודית מורטגיה: אני זוכרת אותו, אבל במעומעם, אני לא, לא יכולה להזכר איך הוא היה בדיוק נראה, אני זוכרת את השם.

כ.ה. קובל: מה היה התפקיד שלו שם, את זוכרת?

גב' יהודית מורטגיה: רופא,

דוד מימון: לא, לא, לא הרופא.

כ.ה. קובל: לכן אמרתי לך אדון שרשבסקי, ולא ד"ר שרשבסקי.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: יש גם ד"ר שרשבסקי.

כ.ה. קובל: אז אדון שרשבסקי ואינני מתכוונת לרופא.

גב' יהודית מורטגיה: הוא היה המנהל שמה, זה, אני נזכרת עכשיו.

דוד מימון: הוא היה המנהל האדמניסטרטיבי?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: עכשיו אנחנו רוצים לשאול שאלות יותר ספציפיות בקשר לנושא שלנו.

היו שם ילדים תימניים?

גב' יהודית מורטגיה: היו.

כ.ה. קובל: היו. אלה היו ילדים שהיו מיועדים לאימוץ?

גב' יהודית מורטגיה: אני אגיד לכם, הם עברו מהמוסד אל הפעוטון והיו שמה קודם.

כ.ה. קובל: לא, אצלכם הם היו קודם ואחר כך הם היו בפעוטון.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: ואחר כך, כן.

דוד מימון: פעוטון בסרונה את מתכוונת.

כ.ה. קובל: כן.

גב' יהודית מורטגיה: כן, בסרונה.

כ.ה. קובל: כשהם היו אצלכם ידעת שילד או ילדה ואני מתייחס עכשיו לילדים תימניים נאמר, היו מיועדים לאימוץ.

גב' יהודית מורטגיה: לא שיתפו אותנו בזה, לא, אנחנו עבדנו.

כ.ה. קובל: לא שיתפו אותכם מפני שמדובר בנושא של אימוץ או מפני שהתפקיד, או משום שהייתם תלמידות?

גב' יהודית מורטגיה: אנחנו, בגלל שהיינו תלמידות.

כ.ה. קובל: אז בעצם מאיפה ידעתם שיש ילדים שנמסרים לאימוץ? רק -

גב' יהודית מורטגיה: יש אזניים ועיניים.

כ.ה. קובל: או, אז עכשיו יש אזניים ועיניים, אז תספרי לי מה האזניים שמעו?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם

של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: שמענו שהילד הזה הולך עכשיו לאימוץ או, אבל אני כבר לא כל כך זוכרת מי היה אותו הילד.

כ.ה. קובל: כן.

גב' יהודית מורטגיה: או הילדה. היו שם ילדים מאד מתוקים.

דוד מימון: מה קרה? לא מצאו את ההורים שלהם או לא נעשו מאמצים?

גב' יהודית מורטגיה: ההורים ויתרו על ה-

דוד מימון: איך את יודעת?

גב' יהודית מורטגיה: כי ראינו, זה היו הורים שלמשל אבא שיכור ואמא יצאנית. אז הביאו את הילד -

כ.ה. קובל: וילדים שלא היו להם הורים בכלל? היו ילדים כאלה שלא בא איש לבקר אותם?

גב' יהודית מורטגיה: היו אבל לא שאני זוכרת איך ומה,

דוד מימון: לא רק לתופעה היא שואלת.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: היו, היו.

דוד מימון: לתופעה, שמות קשה לזכור.

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: היו שם ביקורים של עובדות סוציאליות או מפקחות של
 משרד הסעד?

גב' יהודית מורטגיה: אני חושבת שכן. שוב לא, אנחנו לא היינו
 שותפים לפגישות של גברת קיש או מי שהיה שם. היתה גם
 אחות שיטריין אני נזכרת עכשיו, היתה אחראית על המטבח
 שקראו לה נויפה. אחרי שאתה, אז אני נזכרתי.

כ.ה. קובל: שיפרין או נויפלד? מה?

גב' יהודית מורטגיה: שיפרין היתה על, יותר על התינוקות הקטנים,
 הפגיה יותר.

כ.ה. קובל: כן.

גב' יהודית מורטגיה: אחראית.

כ.ה. קובל: את עבדת גם בפגיה?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: כן, אני עבדתי חוץ מזה גם בפגיה בכפר סבא,
 בבית היולדות אבל זה -

דוד מימון: אבל זה יותר מאוחר, זה '55 או משהו כזה, כן?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: את זוכרת מקרים של ילדים, אני לא מדברת על פגים.
 שהיו מגיעים אליכם מבתי חולים, מאחר ומבית החולים לא
 באו לקבל אותם או לא באו לקחת אותם?

גב' יהודית מורטגיה: לא.

כ.ה. קובל: לא זוכרת.

גב' יהודית מורטגיה: לא זוכרת, גם לא יודעת.

כ.ה. קובל: וגם לא שמעת שמועות?

גב' יהודית מורטגיה: לא. זה היו, כל ההנהלה הזו היתה באיזה משרד
 והתלמידות היו בחדרי התינוקות או היו עסוקות במטבח,
 בבישולים לילדים, ככה, זה מה שלמדנו.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

כ.ה. קובל: כן.

דוד מימון: תגידי בבקשה, היו ילדים שנמצאו בויצו למעלה משנה,
 תקופה ארוכה יחסית?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

דוד מימון: מה היתה הסיבה שילדים כאלה נמצאו בתקופה ארוכה.

גב' יהודית מורטגיה: לא יודעת.

דוד מימון: אולי בגלל שלא נמצאו הוריהם?

גב' יהודית מורטגיה: יכול להיות.

דוד מימון: יכול להיות?

גב' יהודית מורטגיה: הם אחר כך הם מהמוסד הלכו לפעוטון ו-

דוד מימון: ואז העברתם אותם בעצם לסרונה.

גב' יהודית מורטגיה: כן. ושם הם היו נשארים עוד איזה שנה, או
 שנתיים עד גיל שלוש בערך.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

דוד מימון: ומה היו עושים איתם אחרי זה?

גב' יהודית מורטגיה: לא יודעת.

דוד מימון: היש להניח שלקחו אותם לאימוץ?

גב' יהודית מורטגיה: לאימוץ, אני במקרה יודעת, אני גרתי בכפר ברמת אדר, ואני יודעת משפחה, אני כבר לא יודעת את השם, שאימצה מאצלינו,

דוד מימון: כן.

גב' יהודית מורטגיה: תינוקות, ילדה.

דוד מימון: את לא יודעת מה היתה הפרוצדורה, אולי כן יודעת?

גב' יהודית מורטגיה: לא, אני הייתי אחר כך רואה את האשה, ורואה את ההורים, הם היו ההורים כבר די מבוגרים ואימצו את הילדה.

דוד מימון: אולי את מדברת על משפחה שגרה לא בבני ציון אלא ליד צור משה? זה לא?

גב' יהודית מורטגיה: אני הייתי גרה בהוד השרון.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

דוד מימון: לא, לא.

כ.ה. קובל: ההיא לא היתה בויצו.

דוד מימון: אותה משפחה, הא היא היתה ב-

כ.ה. קובל: הילדה לא היתה בויצו.

דוד מימון: לא, אבל היא ראתה משפחה, אז יכול להיות ש-

כ.ה. קובל: - - באם וילד.

דוד מימון: המשפחה המאמצת שאת מדברת עליה, לא היתה מצור משה?
 מהמושב?

גב' יהודית מורטגיה: לא, היא היתה מאדר.

דוד מימון: מאדר.

כ.ה. קובל: רציתי לשאול אותך, את היית בקורס הזה למטפלות בין
 השנים '52 עד '53. אנחנו כבר בתקופה של כארבע שנים לאחר
 קום המדינה.

האם לא שמעת או לא גונבו לאוזניך שמועות על חטיפת
 ילדים? על גניבת ילדים? על לקיחת ילדים או מישהו רצה -

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: לא, מה שאני יכולה לספר לך שהשאירו ילדים, זה היה על יד גן מאיר המוסד היה על יד גן מאיר, אז מצאו בגן מאיר בואי נגיד, ילדה זרוקה או ילד זרוק, אני כבר לא זוכרת בדיוק.

כ.ה. קובל: כן, אבל זה מקרים בודדים.

גב' יהודית מורטגיה: בודדים.

כ.ה. קובל: כן, אבל לא שמעת את השמועות האלה באותה תקופה?

גב' יהודית מורטגיה: לא, לא, לא.

כ.ה. קובל: מתי פעם ראשונה בכלל שמעת על -

גב' יהודית מורטגיה: על החטיפה הזאת?

כ.ה. קובל: על החטיפה, על כל,

דוד מימון: על העלמות ילדים, כן.

כ.ה. קובל: על וודעת בדבר העלמות ילדים?

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

גב' יהודית מורטגיה: זה מה שקראתי מעיתונים או שמעתי ברדיו.

דוד מימון: כן מתי היא שאלה?

כ.ה. קובל: אז או שנים אחר כך?

גב' יהודית מורטגיה: אז גם.

כ.ה. קובל: אז גם? ב- '52 '53?

גב' יהודית מורטגיה: כן.

כ.ה. קובל: שמעת ברדיו וקראת בעיתונים.

גב' יהודית מורטגיה: אהה.

דוד מימון: על פי זכרונך, את זוכרת -

גב' יהודית מורטגיה: אני זוכרת גם דבר אחד וזה נזכרתי גם אחרי שיוסף היה אצלי, שאמא שלי זאת אומרת הורי, הם ממשפחה ציונית מאד ידועה והיא היתה עושה הרבה דברים טובים אז היא היתה לוקחת בואי נגיד ילדים לטיפול בהם, בחופש הגדול או מה, ופעם אחת הביאו ילדים מתימן שהם באו עם המעופף, איך קוראים עם השטיח,

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

דוד מימון: מרבד הקסמים.

כ.ה. קובל: מרבד הקסמים,

גב' יהודית מורטגיה: מרבד הקסמים.

דוד מימון: מרבד הקסמים.

גב' יהודית מורטגיה: - - את חדרי וזה היה ילד שהוא בערך היה בן עשר, אבא שלו הביא אותו והם לא ידעו מכלום, הם לא ידעו מה זה שירותים ולא ידעו מה זה נעליים ולא ידעו מה זה מיטה לשכב, אני זוכרת שהילד הזה עד שלימדו אותו את זה, זאת אומרת הורי לימדו אותו שהנעליים הם בשביל לנעול והמכנסיים הם בשביל ללבוש, הם אהבו ללכת יחף, ואכלו גם צרצרים, את הרגליים של הצרצרים, הם היו תופסים חרגולים.

דוד מימון: ארבה, ארבה, כן.

גב' יהודית מורטגיה: היו אוכלים את הרגליים שלהם.

כ.ה. קובל: הצרפתים אוכלים רגלי צפרדעים.

גב' יהודית מורטגיה: כן, אני יודעת ושבלולים.

ועדת החקירה הממלכתית לעניין פרשת העלמם
של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954
 ישיבה מיום 9 ביולי 1997

היו"ר: ממוצא תימני -

דוד מימון: תאמרי לי בבקשה, את זוכרת שהיו בויצו ילדים מראש
 העין?

ראש העין? אולי בית ליד, פרדסיה?

גב' יהודית מורטגיה: אני באמת לא יודעת.

דוד מימון: מה?

גב' יהודית מורטגיה: לא יודעת.

דוד מימון: לא זוכרת?

גב' יהודית מורטגיה: לא זוכרת. זה כל ילד היה אותו, אנחנו אהבנו
 את כולם.

היו"ר: טוב תודה רבה לך.

גב' יהודית מורטגיה: בבקשה.